

■ העומס באולם הדיונים של שופטת-התעבורה **יעקב דורון** היה ללא נשוא. השופט החליט להתגבר עליו בדרך מקורית. הוא קרא בשמות הנאשמים, העמידם בשורה, ובטון קשוח שאל נאשם אחרי נאשם: "מודה? לא מודה?" אחד הנאשמים הת- עקש שהוא לא עבר באור אדום. אמר לו דורון: "זה לא ייתכן. תודה." הנאשם נכנע.

■ השופט המחויי **שאול אלוני** יודע כאיש נמרץ, הי מסיים במהירות-שיא מישפטים מסובכים. ההלצה הידועה הי רווחת בין נאי היכל-המישפט היא, כי עד השעה 10 בבוקר הוא מספיק לסיים את כל המישפטים שנקבעו לאותו היום. לעיתים הוא דן ב-40 עד 50 תיקים ביום.

■ השבוע הופיע לפני אלוני הפרקליט **זאב הרטבי**, שהגן

מועצת-המנהלים של חדשות הספורט, פירסם בשבוע שעבר טור אישי בעיתונו שקרא לאר- הדי מכבי תל-אביב בכדורסל לבוא כהמוניהם לעודד את הק- בוצה במישחקי גביע-אירופה. כשראה אחד מראשי ההתאחדות לכדורסל את טורו של אדמון, הוא ביקש ממנו שיפנה גם לאר- הדי הכדורסל, ויפציר בהם שלא יתנזרו מצפייה במיגרשים עצמם. אדמון נענה והשבוע הוא כתב על כך.

■ הבימאי **אורי ברבש** לא נח על זריהרפנה. בעיקבות הצלחת מאחורי הסורגים. הוא כבר מתחיל לעבוד על סרטו הבא, 1910, שעניינו יחסים בק- בוצת יהודים שכאו מאירופה ר מתגוררים בקומנה. את התסריט יכתוב אחיו, **בני**, שאף כתב את התסריט לסרט המצליח הנוכחי.

דליה להב אשתו הישראלית של מפיס סרטים איטלקי שותה כוס וודקה בתמוז. לכבוד השתתפות בעלה בהפקת הסרט הישראלי החדש בנות. ולכבודה שלה. כמי שמשתתפת בסרט. דליה באה לארץ שבוע אחרי תחילת הצילומים והספיקה להשתתף במסיבה לרגל פתיחתה מחדש של מסייעה.

אורנה פורת

מנהלת התיאטרון לילדים ולנוער. מציגה לפני השחקן מיכאל ורשביאק את הקמיע שלה. העשוי כסף. ואילו הוא מציג לפניו את הקמיע שלו. העשוי זהב. השניים נפגשו במסיבה שערך התיאטרון הקאמרי אחרי בכורת ההצגה החדשה המוצגת בו מידה כנגד מידה. שבה משחק ורשביאק. כשעמדו השניים זה ליד זה והבחינו בתחביבים המשותף. הם החליטו חוויות.

וכי הוא האמין באידיאלוגיה שלה. אחרי שנוכח לדעת ש- אידיאלוגיה לחוד ומציאות לחוד, החליט שאין לו מקום במיפלגה. שפירא שימש במשך שנים יועץ-תיקשורת ויועץ-סת- רים של **שימחה ארליך**. לפ- ניכן הוא היה רובר עיריית תל- אביב.

מסוקי השבוע

● **שריהמדע גידעין פת**. על מחליפו: "חשכתי שיקח לאריאל שרון כמה חודשים להרוס את מישרר התעשייה והמיסחר, וזה לקח לו כמה שבועות."

● **שריהתיירות אבר** הם שריר, על עמיתו יצחק מודעי: "הממשלה מכהנת כבר חודש וחצי, ואת שריהאוצר פגשתי רק בשירותים."

● **ח"כ העבודה אבא אבן**, על ח"כ התחיה רפאל ("רפול") איתן: "לא כל מי שיש לו חצץ בפה הוא דמוסטנס."

● **ח"כ חד"ש צ'ארלי ביטון**, על הנ"ל: "הוא לא יודע שהוא טמבל"

● **השר ללא תיק יגאל הורביץ**, על המצב הכלכלי: "אני כליכך מבוהל, שאני לא עושה חשבון עם אף אחד."

● **ח"כ שינוי מרדכי וירשובסקי**: "מהממשלה הי זאת אני לא רוצה לקבל אפילו כוס מים."

● **האסיר המשותחר עי מוס ברנס**, שהחליט להקריש את כל חייו לטיהור שמו: "אפילו שתבוא לי ברוק שילדס ותציע לי נישואין — ארחה אותה."

● **מנכ"ל רשות השיי דור לשעבר, יצחק ליבני**: "התחושה העיקרית בגיל 50 היא של יד שנקטעה וממשיכים לי- חוש אותה."

● **הברדן מוטי גילעד**, על השאלה מדוע אסור לשר בממשלה להשתתף באורגיה: "כדי שישאר לו כוח לרפוק את המדינה."

● **העיתונאי גד ליאור**, בתוכנית הסטירה משיכת יתר: "מס'הכנסה העמידו נושה על הרגליים. עיקלו לו את האוטו."

■ במיסדרונות הוועד-הפועל מחייכים כל אימת שחולפים שם מבקר ההסתדרות הקשיש **של** **מזה שטנגר** ואחיינו חיים ש- טנגר, היועץ המישפטי של סיעת הליכוד בהסתדרות. סיבת החיר- כים: המבקר איש המערך, חבר קיבוץ מעייני-ברוך, נוהג ללבוש חולצות בגוון התכלת, ואילו הפרקליט חובש הכיפה, איש הליכוד, מעדיף חולצות בצבע האדום.

■ אחד משני המנהלים הי אמנותיים החדשים של תיא- טרון חיפה, **יהושע סובול**, הנמצא עתה בברלין, מנצל את הזמן שם לסיום כתיבתו של מחד זה חדש, פרייטו, מגדה ודויד. הנושא — אהבה בין בחורה ערביה ובחור יהודי.

■ החצי השני של סובול בניהול, **גדליה בסר**, הוזמן במוצאי יום החמישי האחרון לפואייה של התיאטרון. שחקני ועובדי התיאטרון הריעו לו על כניסתו לתפקיד. אמרה לו איש תן, השחקנית **ליאורה ריב** לין: "גדליה, קיבלת עכשיו ארבעה מסכים."

■ **מייק הולר**, לשעבר הכתב הפילי של קול ישראל בתל-אביב, נשאל אם הוא העביר ליורשת שלו, **ברמלה מנשה**, את מקורותיו במישטרה ובעולם הפיליים. הולר, שסיקר עתה ענייני חקלאות, ענה: "הרבה מקורות כבר מתו, אחרים יושבים בכלא והשאר אינם מדברים מאו פרשת הציתותים **לאספה חפין**. כרמלה תצטרך להסתדר לברכה."

■ השחקנית **גבי אלדור** ביימה את מופע להקת-הזמר התל-אביבים, שהופיעה הש- בוע בככורה במוסיאון תל- אביב בערב שירי סשה ארגוב. שעה קלה לפני עליית המסך נקרעה שימלתה של אחת מנעי- רות-המקהלה. אלדור תפסה יוד מה, לקחה את הצעירה לביתה ובחרה לה, ממלתחתה שלה, הצאית מתאימה.

■ המיכתב שהגיע לכניין המיפלגה הליברלית בתל-אביב לא היה שיגרת. הכותב, **עמוי קם שפירא**, מנכ"ל תה"ל, פנה למזכיר-המיפלגה וביקש למחוק את שמו מרשימת חבריה. שפירא ציין, שהוא נרשם למיפלגה אחרי שזכה במיכרו כעוזר לדובר המיפלגה, בראשית שנות ה-70.

על חברה שנדרשה לשלם מס- שבח מקרקעין. מולו התייצבה פרקליט עיריית תל-אביב, **שרי אורן**. בעירוד השופט, הצליח הרטבי לקבל מועד מוקד דם לסיכומים, אך אורן הסבירה שהיא לא תוכל להספיק להביא את הסיכומים, כי יש שבתיה בעיריה. הרטבי הציע לאורן שסיכומי העיריה נגד מרשתו יודפסו במישרו, ובכך שהי שופט אלוני יוכל לתת פסקדין בהקדם.

■ בדיון הבא החליט אלוני לדחות מועד דיון, כי התיק לא היה מוגח לפניו. הפרקליט **חיים שטנגר** ניסה לשכנעו לקיים את הדיון באותו היום בצהריים. אלוני לא נעתר. אמר לו שטנגר הרתי: "יודע לי שאדוני מתחיל את יומו בשעה 6 בבוקר. אני מוכן להקדים את מועד שעת הנחת-תפילין ולבוא אליך." אלר ני חיפש ביימונו מועד, אך זה לא נמצא. אמר אלוני בשטנגר: "אך דוני מוזמן לברוק את יומני. הכל מלא."

שפיריה זכאי מדובבת בלשון העברית לסרטים לועזיים. שבה מסיור בארץ מצריים כשרגלה נתונה בגבס. זכאי, ששברה את רגלה בטיול בין הפרימדות. הושפעה מאוד מהמסע ומתלאותיה בו: כשנשאלה מה אירע לה, היא הסבירה שזוהי קללת-הפרעונים.